

# WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 29 maja 2014 r. sygn. akt I C 1827/13

1. **zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu treść:**

**„I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer(...)wystawionego przez wierzyciela (...) Bank (...) S.A. w W. w dniu 14 stycznia 2013 r., przeciwko dłużnikom: (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. z tytułu zobowiązania dłużnika wynikającego z umowy kredytu obrotowego z dnia 16 grudnia 2011 r. i K. D. z tytułu poręczenia wekslowego tego kredytu, któremu Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 r. w sprawie sygn. I Co 245/13/K nadał klauzulę wykonalności; w części dotyczącej stwierdzonego tym tytułem zobowiązania dłużniczki K. D. w zakresie w jakim zobowiązanie to przekracza 300.000 zł (trzysta tysięcy złotych),**

**II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,**

**III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi”;**

2. **w pozostałym zakresie apelację powódki oddala;**

### 3. *znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.*

Sygn. akt : I ACa 1247/14

## UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko (...) Bankowi (...) SA w W., powódka K. D. domagała się pobawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego, w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), wystawionego przez bank w dniu 14 stycznia 2013r, wobec powódki z tytułu poręczenia wekslowego spłaty kredytu zaciągniętego przez spółkę z o. o. (...) w B., do kwoty 450 000 złotych.

Uzasadniając żądanie wskazała, że zarówno poręczenie są nieważne albowiem :

- w dokumencie weksla jako remitent wskazany został (...) SA czyli podmiot nieistniejący, gdy tymczasem w postępowaniu klauzulowym, w którym bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nadana została klauzula wykonalności, występowała (...) Bank (...) SA.,

- użyte w treści weksla o charakterze weksla własnego określenie „zapłaci „ wskazuje, że zobowiązanym do zapłaty summy wekslowej nie jest wystawca a trasat,

- weksel nie został wystawiony przez kredytobiorcę - spółkę (...) lecz przez osobę fizyczną - powódkę - o czym świadczy złożenie przez nią podpisu pod jego treścią, ponad pieczęcią firmową spółki. Wobec tego, ponieważ wystawcą weksla i poręczycielem jest ta sama osoba, skutkuje to podnoszoną przez powódkę nieważnością jej zobowiązania.

Zdaniem powódki nie ważne jest również jej oświadczenie o poddaniu się egzekucji gdyż :

- dotyczy ono zobowiązania z którego uprawnionym jest nieistniejący podmiot (...) SA,

- zgodnie z jej wolą wyrażoną wobec strony przeciwnej zobowiązanie z tytułu poręczenia miało być ograniczone do kwoty 300 000 złotych, tymczasem została zobligowana przez bank do złożenia tego oświadczenia, które rozszerzało jej odpowiedzialność do sumy 450 000 złotych,

- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, uwzględniony w całości przez Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowdrzy w Krakowie w sprawie o sygnaturze I Co 245/13 / K, wskazywał także na odpowiedzialność powódki z tytułu umownych odsetek, w skali 22 % rocznie mimo, że zobowiązanie to, powstałe po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, nie wiązało już samego kredytobiorcy - spółki (...) albowiem umowa kredytu była już wypowiedziana.

- w relacji z bankiem powódka jest konsumentem, oświadczenie o poddaniu się egzekucji zostało jej narzucone przez drugą stronę, a wobec tego nie jest dla niej wiążące, będąc niedozwolonym.

Odpowiadając na pozew strona pozwana domagała się oddalenia powództwa oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Przecząc trafności wszystkich zarzutów jakie sformułowała K. D., strona pozwana złożyła wniosek o wezwanie do udziału w sprawie Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego (...)we W., któremu w dniu 18 września 2013r, bank zbył wierzytelność stwierdzona tytułem wykonawczym.

Sąd I instancji wniosku tego nie uwzględnił.

Wyrokiem z dnia 29 maja 2014r Sąd Okręgowy w Krakowie powództwo oddalił [pkt.1] oraz zasądził na rzecz strony pozwanej od K. D. kwotę 7200 złotych, tytułem kosztów procesu [ pkt II sentencji rozstrzygnięcia ]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 16 grudnia 2011r pomiędzy (...) Bankiem (...) SA, a spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w B. została zawarta umowa kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 300 000 złotych.

Zgodnie z §11 umowy, w przypadku opóźnienia w jego spłacie, w całości lub w części, bank miał prawo pobrać odsetki od niespłaconej kwoty za okres od dnia, w którym powinna nastąpić spłata do dnia poprzedzającego ją, według zmiennej stopy procentowej przewidzianej dla kredytów przeterminowanych dla małych i średnich przedsiębiorstw, postawionych, po upływie terminów wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności, określonej w uchwale zarządu (...) SA, obowiązującej w okresach za które oprocentowanie jest naliczane i podawanej do wiadomości klientom w komunikacie banku, udostępnianym w jego oddziałach. Stopa oprocentowania mogła ulegać zmianie w okresie obowiązywania umowy, w zależności od sytuacji gospodarczej i zmian na rynku pieniężnym, zwłaszcza zmian stóp procentowych NBP, ustalonych przez Radę Polityki Pieniężnej. W dniu zawarcia umowy kredytu stopa ta wynosiła 24 % w stosunku rocznym. Formą zabezpieczenia jego spłaty był weksel własny in blanco poręczony przez powódkę. Wobec braku terminowej jego obsługi przez kredytobiorcę umowa została przez bank wypowiedziana, a wierzytelność wynikająca z niej przekazana do postępowania windykacyjnego.

Strona pozwana wystawiła, w dniu 14 stycznia 2013r, przeciwko spółce (...) bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

Wskazano w nim, że na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna, odpowiadająca kapitałowi niespłaconego kredytu, w kwocie 300 000 złotych, odsetki naliczone na dzień wystawienia tytułu, w wysokości 25 877,76 zł oraz koszty w kwocie 343, 81 zł. Wskazano także, iż dalsza należność odsetkowa od należności głównej naliczana jest, począwszy od tego dnia według umownej stopy procentowej, wynoszącej 22 % w stosunku rocznym, odpowiadając stopie procentowej obowiązującej w banku na dzień wystawienia tytułu dla należności przeterminowanych i postawionych, po upływie okresu wypowiedzenia, w stan wymagalności. Opisaną w tytule podstawą odpowiedzialności powódki było poręczenie wekslowe.

W wekslu mającym zabezpieczać spłatę kredytu, a będącym wekslem własnym in blanco jako remitent został wskazany (...) SA. Pod tekstem dokumentu weksla powódka złożyła swój podpis, a bezpośrednio pod nim umieszczona została pieczęć firmowa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dokument, jako poręczyciel, podpisała powódka.

Weksel został wypełniony na kwotę 323 804,64 zł i umieszczono w jego tekście słowo „zapłaci „

Jak ustala dalej Sąd Okręgowy w dokumencie deklaracji wystawcy weksla własnego [ in blanco ] złożonej wobec kredytodawcy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) oświadczyła, że składa do dyspozycji (...) Banku (...) SA weksel własny in blanco przez siebie wystawiony, jako zabezpieczenie spłaty wierzytelności wynikającej z umowy kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 300 000 złotych i wskazała, że bank ma prawo, w razie nie dotrzymania terminu jej spłaty, wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec (...) SA, łącznie z odsetkami i kosztami, oraz zaopatrzyć ten dokument datą płatności według swojego uznania. Pod treścią deklaracji został złożony podpis przez K. D. i – obok- umieszczono pieczęć (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Z podpisanej przez powódkę deklaracji poręczyciela weksla własnego [ in blanco ], złożonej wobec banku kredytodawcy, K. D. oświadczyła, że udzieliła poręczenia wekslowego za zobowiązania (...) spółki z o. o. w B., występującej w charakterze wystawcy weksla. Wynikało z tego dokumentu, że jej zobowiązanie z tego tytułu jest ograniczone do sumy 300 000 złotych.

Powódka podpisała ponadto oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, w którym, jako poręczyciel wekslowy, wskazała, że w zakresie roszczeń (...) SA wynikających z udzielonego w dniu 16 grudnia 2011r zabezpieczenia zobowiązań (...) spółka z o.o. z tytułu umowy kredytu obrotowego nr (...), poddaje się egzekucji prowadzonej przez bank - kredytodawcę, na jego podstawie do kwoty zadłużenia 45 0000 złotych na którą składa się należność główna oraz należności uboczne wynikające z zabezpieczonej wierzytelności. Zgodnie z treścią

tego dokumentu bank mógł wystąpić do Sądu o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności do dnia 16 grudnia 2013r.

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013r , Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie , w sprawie o sygnaturze I Co 245/13/ K , uwzględniając w całości wniosek strony pozwanej , nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 14 stycznia 2013r wystawionemu przez nią przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. z tytułu zobowiązania dłużnika wynikającego z umowy kredytu obrotowego z dnia 16 grudnia 2011r i K. D. z tytułu poręczenia wekslowego tego kredytu do kwoty 450 000 złotych, w oparciu o ich oświadczenia o poddaniu się egzekucji.

Sąd uznał , że wniosek jest usprawiedliwiony albowiem zostały w nim wykazane wszystkie przesłanki ustawowe od których spełnienia uzależnione jest jego uwzględnienie. Składane przez powódkę od tego orzeczenia środki odwoławcze nie spowodowały zmiany tego rozstrzygnięcia.

Jak ustalił ponadto Sąd I instancji strona powodowa działa pod (...) Bank (...) Spółka Akcyjna . Jak wynika z jej statutu może używać skrótów jej oznaczenia jej firmy o brzmieniu : (...) Bank (...) SA.

W rozważaniach prawnych Sąd Okręgowy uznał , że żaden z zarzutów K. D. w oparciu o które wskazywała ona na nieważność z przyczyn formalnych samego dokumentu weksla jak i jej zobowiązania z tytułu poręczenia nie jest uzasadniony.

Odwołując się do brzmienia art. 101 ustawy Prawo wekslowe wskazał na wstępie , że dokument weksla wystawionego w dniu 16 grudnia 2011r jako zabezpieczenie spłaty kredytu zaciągniętego przez spółkę (...) , odpowiada wszystkim wymaganiom formalnym jakie stawia dokumentowi weksla ten przepis.

Odpierając zarzut powódki , iż weksel został wystawiony , z uwagi na użyty w nim skrót firmy banku , na rzecz podmiotu nieistniejącego wskazał , że skrót jaki został w dokumencie użyty odpowiada temu , jakiego zgodnie z postanowieniami statutu, uprawniona z weksla strona pozwana może używać.

Nie jest wadą powodującą nieważność zobowiązania kreowanego przez weksel użycie w jego treści określenia „ zapłaci „ skoro stanowi ono synonim przyrzeczenia bezwarunkowej zapłaty sumy wekslowej , wypełniając tym samym wymagania o jakim mowa w art. 101 pkt 2 ustawy.

Nie ma racji , jego zdaniem, powódka , gdy neguje ważność weksla w odwołaniu się do sposobu w jaki został oznaczony podmiot - wystawca weksla. Wprawdzie podpis K. D. pod tekstem poprzedza pieczęć formową osoby prawnej , którą reprezentowała , tym nie mniej, dopuszczalna w tym zakresie wykładnia dokumentu weksla , pozwala na jednoznaczny wniosek , że wystawcą nie była ona jako osoba fizyczna ale spółka (...) za którą wówczas działała.

Sąd odwołał się przy tym także do treści innych dokumentów podpisanych przez powódkę , a w szczególności do deklaracji wekslowej , deklaracji poręczyciela wekslowego oraz oświadczeń o poddaniu się egzekucji , w świetle których nie budzi, w jego ocenie , wątpliwości ani tożsamość remitenta , ani to kto był wystawcą weksla , jego bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty sumy wekslowej jak również treść zobowiązania powódki jako poręczyciela wekslowego.

Jego zdaniem także zarzuty dotyczące ważności oświadczenia K. D. o poddaniu się egzekucji do kwoty 450 000 złotych , nie są usprawiedliwione.

Nie stanowi bowiem podstawy do jego stwierdzenia ani określenie podmiotu - wierzyciela , skoro z treści samego oświadczenia przez nią niespornie podpisanego , wynika , że wierzycielem jest (...) Bank (...) SA.

Nie ma racji powódka gdy neguje swoje zobowiązanie wobec strony przeciwnej z odwołaniem się do statusu jako konsumenta , skoro kredyt zaciągnięty przez spółkę (...) za którego spłatę poręczyła, nie był kredytem konsumenckim , a udzielonym podmiotowi gospodarczemu.

Nie może być podstawą uznania tego zobowiązania za nieważne także to, w jaki sposób została określona stopa odsetek umownych składających się na nie albowiem wynikała ona z umowy kredytowej w szczególności z postanowień jej §11.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania była norma art. 98 §1i 3 kpc i wynikająca , dla wzajemnych rozliczeń stron z tego tytułu, zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

W apelacji od tego orzeczenia, zaskarżając je w całości , powódka w pierwszej kolejności domagała się jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania za obydwie instancje.

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy , a to art. 233 §1 kpc w następstwie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie , że weksel został wystawiony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B. , jest on ważnym źródłem zobowiązania wekslowego oraz , iż powódka w sposób ważny za niego poręczyła ,

- naruszenia prawa materialnego poprzez dokonanie nieprawidłowego zastosowania następujących przepisów :

a/ art. 1, 101 i 102 ustawy Prawo wekslowe i w konsekwencji przyjęcie , że remitent w dokumencie weksla został prawidłowo określony ,

b/ art. 32 ustawy w następstwie uznania zobowiązania powódki za ważnie zaciągnięte mimo , że dokument weksla jest dotknięty wada formalną , a przez to nieważny , co pociąga za sobą nieważność zobowiązania wynikającego z poręczenia,

c/ art. 43[5] §2 i 4 kc oraz art. 305 k.sh. jako następstwa nietrafnego uznania, że skrótem firmy może być objęta nie tylko forma prawa osoby prawnej ale także jej dodatek o charakterze fantazyjnym , a wobec tego , iż użyte w dokumencie weksla określenie strony pozwanej jako remitenta , wskazanym w nim skrótem , wypełnia wymaganie formalne oznaczenia wierzyciela zobowiązania wekslowego,

d/ art. 359 kc jako konsekwencji niezasadnej oceny , że zobowiązanie powódki do zapłaty odsetek umownych w wysokości 22 % w skali roku było zgodne z prawem mimo ,że przekraczała ona stopę odsetek maksymalnych , a co więcej zobowiązanie to powstało i obejmowało okres , kiedy umowa kredytowa nie wiązała już jej stron,

e/ art. 385 [ 1] §1 kc wobec uznania , że oświadczenie apelującej o poddaniu się egzekucji, było oświadczeniem ważnym i wywołującym skutki prawne.

Powódka w ramach środka odwoławczego zakwestionowała także decyzje procesową Sądu I instancji o przywróceniu stronie przeciwnej terminu do złożenia odpowiedzi na pozew , która w jej ocenie , jako złożona po terminie winna zostać zwrócona , a zawarte w niej twierdzenia banku w ramach postępowania rozpoznawczego , pominięte.

W motywach apelacji K. D. w istocie powtórzyła [ za wyjątkiem tych wywodzonych z użytego w dokumencie weksla określenia „ zapłaci „ te same argumenty , którymi m posługiwała się w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji , zatem ich powtarzanie w tym miejscu nie jest celowe.

Należy jedynie wskazać iż , w szerokim powołaniu się na wypowiedzi przedstawicieli literatury i orzecznictwa Sądu Najwyższego akcentowała , że weksel z dnia 16 grudnia 2011r w następstwie wad formalnych tego dokumentu w tym przede wszystkim w zakresie oznaczenia podmiotu remitenta skrótem , który nie jest prawnie dopuszczalny , a także wobec nieprawidłowego określenia podmiotu , który jest jego wystawcą , skoro podpis powódki znajduje się bezpośrednio pod tekstem weksla , a dopiero pod nim widnieje pieczęć firmowa spółki (...) , co nie czyni jej jego

wystawcą. Weksel jest zatem nieważny nie będąc tym samym źródłem zobowiązania wekslowego. Nieważne jest zatem także akcesoryjne wobec niego zobowiązanie apelującej wynikające z poręczenia. Wobec tego nie wywołuje skutków jej oświadczenie o poddaniu się egzekucji nawet w zakresie zobowiązania, którego źródłem jest poręczenie wekslowe.

Odpowiadając na apelację strona pozwana, odnosząc się polemicznie do wszystkich zarzutów środka odwoławczego, domagała się jego oddalenia, jako pozbawionego usprawiedliwionych podstaw. Wniosła także o obciążenie przeciwniczki procesowej kosztami postępowania apelacyjnego.

### **Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :**

Środek odwoławczy powódki jest częściowo uzasadniony, prowadząc do zmiany objętego w nim wyroku, w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji orzeczenia Sądu II instancji.

Nie ma racji powódka, podnosząc zarzut procesowy naruszenia art. 233 §1 kpc.

Analiza argumentów jakie powołała by zarzut ten uzasadnić, usprawiedliwia wniosek, że w istocie nie ma on charakteru samodzielnego w tym znaczeniu, iż za jego pośrednictwem powódka nie neguje samego sposobu dokonania przez Sąd I instancji oceny zgromadzonego w sprawie materiału procesowego, przez pryzmat kryteriów wskazanych w tym przepisie, co za tym idzie, nie podważa także wniosków jakie z niej zostały wyciągnięte dla dokonania ustaleń okoliczności, które zostały uczynione przez Sąd Okręgowy podstawą faktyczną kontrolowanego instancyjnie orzeczenia, ale zarzut ten służy jedynie temu, by za jego pośrednictwem wzmocnić argumentację przemawiającą za podzieleniem zarzutów o charakterze materialnoprawnym.

Tak skonstruowany zarzut nie jest zatem uzasadniony i należy go odeprzeć.

Taka jego ocena ma tę konsekwencję, iż ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy, jako poczynione prawidłowo, Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Należy je uzupełnić o konstatację faktyczną, która - ujawniona w trakcie postępowania apelacyjnego nie była pomiędzy stronami przedmiotem sporu, iż K. D. jako poręczyciel wekslowy nie spłaciła wobec banku - wierzyciela jakiegokolwiek części swojego zobowiązania. / por. k. 220 i 225 akt /

Nie można uznać za trafny także zarzutu za pośrednictwem którego powódka neguje decyzje procesową Sądu I instancji o przywróceniu stronie pozwanej terminu do złożenia odpowiedzi na pozew. / k. 115 akt /

Formułując go powódka nie uwzględniła faktu, iż na wezwanie Sądu wskazała adres strony przeciwnej jako : W. ul. (...) / k. 18 akt / i tam zostało skierowane wezwanie o złożenie odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni /k.37 akt /

Adres ten okazał się niewłaściwy albowiem jednostka organizacyjna banku z której działalnością było związane roszczenie zgłoszone w pozwie mieściła się w K.. Ustalenie jej uniemożliwiło dochowanie wyznaczonego terminu, wobec tego Sąd Okręgowy miał podstawę, wobec jego przekroczenia przez stronę pozwaną, z przyczyn przez nią niezawinionych do podjęcia kwestionowanego orzeczenia.

Przechodząc do oceny zarzutów naruszenia prawa materialnego należy rozpocząć ją od uwag natury ogólnej oraz porządkującej.

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że powódka była poręczycielem weksla własnego in blanco, który miał służyć jako forma zabezpieczenia spłaty kredytu zaciągniętego przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w B.. K. D. nie negocowała przy tym, że takiego poręczenia w sposób ważny udzieliła, składając podpis, na dokumencie weksla przy czym zakres jej zobowiązania z tego tytułu został ograniczony do kwoty 300 000 złotych, która odpowiadała należności głównej wynikającej z umowy z dnia 16 grudnia 2011r.

Nie kwestionowała też ani treści złożonej równocześnie deklaracji poręczyciela wekslowego ani swojej akceptacji dla niej , której wyrazem było złożenie pod jej tekstem nią własnoręcznego podpisu.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa Sądu Najwyższego , które Sąd II instancji aprobuje , zobowiązanie poręczyciela wekslowego jest zobowiązaniem wekslowym , cechującym się abstrakcyjnością i bezwarunkowością , a jego istnienie , zatem i odpowiedzialność poręczającego , nie zależy od istnienia wierzytelności za którą poręcza ale od podpisu awalisty i od prawidłowości wypełnienia weksla [ w rozpoznawanej sprawie weksla in blanco. ]

/ por. w tej kwestii, powołane jedynie dla przykładu , judykaty Sądu Najwyższego z 31 maja 1994r , sygn. III CZP 75/94 , publ. OSNC z 1994 poz. 238 oraz z 10 marca 1998r , sygn.. I CKN 575/97 , powołany za zbiorem Lex nr 518105/ Ta samodzielność i niezależność odpowiedzialności poręczyciela powoduje , że jedynie formalnie opiera się ona zobowiązaniu dłużnika głównego [ wystawcy weksla ]. Jest ona bowiem zniesiona, zgodnie z normą art. 32 ustawy Prawo wekslowe tylko wyjątkowo wówczas , gdy z samego dokumentu weksla wynika , że nie powstało ważne zobowiązanie osoby za którą udzielono poręczenia.

Nieważność dokumentu weksla z przyczyn formalnych , stanowi zatem jeden z rodzajów zarzutów na które poręczyciel wekslowy może się powoływać , w celu wyłączenia swojej odpowiedzialności.

/ por. w tej kwestii także , wyrażające tę samą myśl stanowisko A. Szpunara w Komentarzu do prawa wekslowego i czekowego , w opracowaniu M. Kalińskiego - Wydawnictwo Lexis Nexis 2003 s. 158-159/

Odwołując się do zarzutów tej natury zarówno w toku postępowania przed Sądem I instancji jak i w apelacji , negując sposób zastosowania przez Sąd Okręgowy art. 1,32 101 , 102 ustawy Prawo wekslowe, a także art. 43[5] §2 i 4 kc i 305 k. s.h. powódka wskazywała , że weksel z przyczyn formalnych jest nieważny , co skutkuje także zniesieniem jej odpowiedzialności jako awalisty.

Stawiane zarzuty nie mogą być uznane za uzasadnione.

Pierwszy z nich opiera się na twierdzeniu , że wadliwie został wskazany w treści tego dokumentu podmiot - wierzyciel - w ten sposób zabezpieczonej wierzytelności.

Powódka wskazywała w szczególności , że według jego treści uprawnionym jest podmiot nieistniejący albowiem użyty w dokumencie skrót (...) SA nie identyfikuje właściwie banku kredytodawcy , skoro nie jest to skrót jego firmy , ujawniony w rejestrze przedsiębiorców KRS./ por k. 40 akt I Co 245/13 / K - w załączeniu/

Rzeczywiście , jak wynika z treści odpisu zupełnego z tego rejestru , strona pozwana działa pod (...) Bank (...) Spółka Akcyjna , a wpisanym w nim jej skrót - dla oddziałów regionalnych - jest określenie o brzmieniu (...) SA Skrót firmy strony pozwanej użyty w treści weksla został wskazany w statucie spółki co wynika wprost § 2 ust. 2 jego treści / k. 59 i 86-106 akt /

Norma art. 43 [ 5] §4 kc jest w literaturze przedmiotu , a także orzecznictwie Sądu Najwyższego wykładana w ten sposób , że zezwala ona osobom prawnym na obieranie i posługiwanie się w obrocie skrótami firmy. Tym nie mniej w przypadku osób prawnych podlegających obowiązkowemu wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego możliwość posługiwania się skrótami wymaga uprzedniego ujawnienia tegoż w rejestrze. Przemawiają za tym zarówno potrzeba ochrony interesu osób trzecich [ kontrahentów ] , interesu ogólnego, a także zasada jedności firmy.

/ por. bliżej na ten temat : uwagi A. Janiaka w komentarzu do tego przepisu kodeksu cywilnego w opracowaniu dostępnym w zbiorze Lex, a także uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2012r , sygn. V CSK 258/11 , publ. OSNC z 2013 nr 1 poz.9 /

Zatem prima facie należałoby uznawać , że użycie w dokumencie weksla na oznaczenie remitenta skrótu firmy banku jako (...) SA ,, , jako nieujawnionego w rejestrze powoduje jego nieważność.

Tak jednak , w ocenie Sądu II instancji , przyjąć nie można , a przemawiają za tym następujące argumenty.

Po pierwsze użyty na oznaczenie remitenta skrót oznaczenia firmy banku jako (...) SA jest powszechnie używany przez ten podmiot , a co więcej powszechnie rozpoznawany przez aktualnych oraz potencjalnych jego klientów i odwoływanie się do niego w obrocie nie stanowi jakiegokolwiek utrudnienia w identyfikacji samej spółki akcyjnej.

Po wtóre tego rodzaju wątpliwość co do tego kto jest remitentem nie mogła powstać także po stronie powódki zarówno działającej jako reprezentantka wystawcy weksla jak jako udzielającej poręczenia spłaty zobowiązania wekslowego , skoro zarówno z treści umowy kredytowej , deklaracji wekslowej do weksla in blanco jak i deklaracji poręczyciela wekslowego - dokumentów podpisanych przez K. D. jako reprezentanta spółki (...) i jako osoby fizycznej - avalisty - jednoznacznie wynikało , że kredytodawcą , a co za tym idzie remitentem jest (...) Bank (...) SA. / por k. 14 akt oraz k.35-37,i 39 akt I Co 245/13 /K - w załączeniu.

Zatem w odwołaniu się dopuszczalnej w tym przypadku wykładni treści dokumentu weksla i nie przekraczając jej granic , które określiło orzecznictwo Sądu Najwyższego / por. dla przykładu wyrok z 22 października 2009r , sygn. III CSK 40/09 , powołany za zbiorem Lex nr 852562/ , stawiany zarzut należy uznać za chybiony.

Nie ma racji K. D. także gdy twierdzi , że weksel jest wadliwy formalnie dlatego , że nieprawidłowo został oznaczony w nim podmiot będący jego wystawcą.

Odwołała się przy tym do sposobu złożenia podpisu pod treścią weksla , pod którym dopiero , chociaż tuż pod nim , została umieszczona pieczęć firmowa kredytobiorcy, spółki z o. o. (...).

Pomijając już nawet , że podzielenie tego argumentu , mającego powodować nieważność formalną weksla spowodowałoby , że to powódka , której podpis widnieje bezpośrednio pod treścią dokumentu , odpowiadałaby wekslowo wobec strony pozwanej jako jego wystawca , należy uznać , że i w tym przypadku nie można mówić o twierdzonej przez autorkę apelacji nieważności zobowiązania wekslowego.

Analiza treści tego dokumentu jako całości / por. k. 14 akt / , a także uwzględnienie , że weksel stanowił formę , przewidzianego w umowie z dnia 16 grudnia 2011r , zabezpieczenia spłaty zobowiązania kredytowego niespornie zaciągniętego przez spółkę a nie K. D. jako osobę fizyczną , pozwala w oparciu o dopuszczalną wykładnię sformułować wniosek przeciwny omawianemu zarzutowi , iż wystawcą jest spółka , a podpis powódki został złożony przez nią w miejscu przeznaczonym dla wystawcy jako przez osobę uprawnioną do jej reprezentowania [ którego zakres nie był w sporze kwestionowany ] Widoczna przy tym nieznaczna rozbieżność umieszczenia podpisu i miejsca przybicia pieczęci firmowej jest prawnie niedoniosła, pozostając jedynie konsekwencją niedopatrzania natury techniczno - redakcyjnej.

Nie ma racji apelująca także , gdy podnosi w środku odwoławczym zarzuty dotyczące swojego statusu jako konsumenta w relacjach z bankiem kredytodawcą oraz tych , w oparciu o które podważa wysokość oprocentowania należności głównej.

Co niesporne w sprawie w dacie zawarcia umowy kredytowej pomiędzy stroną pozwaną a spółką (...) powódka była osobą uprawnioną do reprezentacji spółki - dłużnika - wobec podmiotów trzecich. Zaciągnięte zobowiązanie służyło spółce do prowadzenia działalności operacyjnej jej przedsiębiorstwa. Zatem , w związku z tą umową , w relacjach z bankiem powódka nie mogła być ona traktowana jako osoba fizyczna i konsument w rozumieniu art. 22 [ 1 ] kodeksu cywilnego.

Skala odsetek , która powiększała zakres odpowiedzialności spółki kredytodawcy z tytułu zawartej umowy była oznaczona umownie , co wynika wprost z brzmienia §11 jej postanowień. Tam też wskazano w jaki sposób będzie ona ustalana , mając charakter stopy zmiennej , determinowanej , w zakresie wysokości , aktami innych organów , które dla strony pozwanej były wiążące, oraz , w jakich warunkach kredytodawca będzie uprawniony do ich naliczania.



W toku sporu powódka nie dowiodła , a nawet nie starała się tego czynić , ażeby pozwana ustaliła skalę odsetek w niezgodzie z tymi postanowieniami.

Podzielić należy natomiast te zarzuty apelującej w oparciu o które neguje ona zakres swojej odpowiedzialności.

Z treści bankowego tytułu egzekucyjnego nr 22/ 2013r , wystawionego przez stronę pozwaną w dniu 14 stycznia 2013r wynika , iż podstawą jej odpowiedzialności , solidarnej z spółką kredytobiorcą , jest fakt udzielenia przez nią poręczenia wekslowego./ k. 3 akt I Co 245/ 13 / K - w załączeniu.

Z treści deklaracji wekslowej złożonej przez powódkę jako poręczyciela , którą podpisała w dacie dokonywania poręczenia , jako osoba fizyczna , w sposób nie budzący wątpliwości wynika , że zakres przyjmowanego przez nią zobowiązania wobec banku - kredytodawcy , został ograniczony do sumy 300 000 złotych , odpowiadającej kwocie należności głównej wynikającej z umowy , spłata wierzytelności z której została w ten sposób zabezpieczona/ por. k. 38 tych akt /

Tytuł egzekucyjny wskazuje jako źródło zobowiązania apelującej wyłącznie poręczenie wekslowe nie czyniąc jego podstawą w szczególności jej oświadczenia o poddaniu się egzekucji na jego podstawie , po nadaniu mu przez Sąd klauzuli wykonalności, jakkolwiek powódka takie oświadczenie , zgodnie z którym zakres jej odpowiedzialności miałby zostać rozszerzony do sumy 450 000 złotych , także złożyła. /por k. 31 wskazanych wyżej akt /

Wbrew stanowisku prawnemu Sądu Okręgowego oświadczenie to nie może być skuteczną podstawą do określenia takiego - w ten sposób rozszerzonego- zakresu jej odpowiedzialności wobec strony pozwanej , a to dla braku przyczyny prawnej tegoż.

Musiałaby ona wynikać z jednoznacznego w swojej treści przyjęcia na siebie przez K. D. , jako osoby fizycznej , takiego zobowiązania , wykraczającego poza to które , wynikając z awalu , zostało w sposób jednoznaczny ograniczone do kwoty 300 000 złotych.

Nie można przy tym tracić z pola widzenia i nie uwzględniać , w zakresie oceny roszczenia powódki tego , że także w treści oświadczenia o poddaniu się egzekucji apelująca wskazywała , że składa je będąc poręczycielem wekslowym.

Treść tego oświadczenia w którym nie sposób odszukać innego źródła jej zobowiązania wobec strony powodowej , a także jej jednoznaczne stanowisko procesowe , w którym konsekwentnie neguje jego brzmienie jako podstawę dla rozszerzenia swojej odpowiedzialności nie pozwala na uznanie , że zakres ten odpowiada kwocie 450 000 złotych do której została nadana bankowemu tytułowi egzekucyjnemu orzeczeniem z dnia 22 stycznia 2013r klauzula wykonalności i jak wynika z treści tego rozstrzygnięcia jego podstawą było właśnie oświadczenie apelującej o poddaniu się egzekucji.[ por. pkt I sentencji orzeczenia z dnia 22stycznia 2013r k. 42 akt I Co 245/13/ K – w załączeniu]

Z podanych wyżej przyczyn, w uznaniu apelacji za częściowo uzasadnioną , Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 386 §1 kpc w zw z art. 840 §1 pkt 1 kc.

W pozostałym zakresie jako niezasadna , apelacja K. D. została oddalona [pkt 2 sentencji ] w oparciu o art. 385 kpc.

Sąd II instancji wobec oceny , że roszczenie powódki , a zatem i, w tym samym zakresie , środek odwoławczy należy uznać za trafne w części , zdecydował na podstawie art. 100 kpc zd. pierwsze kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc , o wzajemnym zniesieniu pomiędzy stronami zarówno kosztów procesu jak i postępowania apelacyjnego. [ pkt 1 III i pkt 3 orzeczenia ]